

Sygn. akt II K 320/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : **S.S.R Bartosz Szeremeta**

Protokolant : **Magdalena Mikołajczyk**

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 roku

sprawy **S. L.**

syna K. i E. z d. M.

urodzonego (...). w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 lutego 2014 r. w W. woj. (...) kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości 1,09 mg/l i 2,23 promila alkoholu w wydychanym powietrzu;

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. S. L. uznaje za winnego tego, że w dniu 24 lutego 2014 r. w W. woj. (...) kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu 1,09 mg/l i 2,23 promila alkoholu we krwi , tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie 90 zł i wymierza mu opłatę w wysokości 180 złotych;

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lutego 2014 r. w W. około godziny 19.20 funkcjonariusze miejscowej policji zatrzymali samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...), którym kierował oskarżony S. L.. Oskarżony nie zatrzymał się od razu do kontroli tylko po około 2 kilometrach jazdy, widząc, że goni go radiowóz policyjny. Po przebadaniu oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. I. okazało się, że znajdował się on w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania o godzinie 19.35 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Drugie badanie urządzeniem A. o godzinie 20.05 dało wynik 2,33 ‰ alkoholu we krwi.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego S. L. – k. 12, 30;
- notatka urzędowa – k. 2;
- protokoły badania stanu trzeźwości – k. 2, 4..

S. L. był wcześniej dwukrotnie karany wyrokami sądów włoskich z 2011 roku za przestępstwa kradzieży z budynków mieszkalnych na kary pozbawienia wolności .

Dowód:

- dane o karalności – k. 16-18.

S. L. przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia zgodne z poczynionymi ustaleniami.

Wyjaśnienia oskarżonego S. L. – k. 12, 30.

Sąd zważył:

Sprawstwo oskarżonego nie może budzić żadnych wątpliwości. Oskarżony od początku postępowania konsekwentnie przyznawał się do winy i okoliczności popełnienia przestępstwa w świetle jego wyjaśnień oraz reszty materiału dowodowego nie budzą żadnych wątpliwości. Sąd dał wiarę oskarżonemu, który opisał swoje zachowanie i w najmniejszym stopniu nie kwestionował swojej winy. Na podstawie niekwestionowanych dowodów z protokołów z badania stanu trzeźwości Sąd ustalił stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, stwierdzone u oskarżonego po zatrzymaniu go przez funkcjonariuszy policji. Dane o karalności stanowiły podstawę do ustalenia uprzednich konfliktów z prawem oskarżonego. Dowody z notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza policji miały znaczenie pomocnicze i służyły do ustalenia okoliczności mniej istotnych w sprawie i pozytywnego zweryfikowania pozostałego materiału dowodowego. Dowody te są jednoznaczne i ich wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości.

W świetle poczynionych ustaleń nie może być żadnych wątpliwości, iż oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził w dniu 24 lutego 2014 r. pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Przypisany oskarżonemu czyn zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Rozważając nad wymiarem kary dla oskarżonego Sąd, stosownie do art. 53 kk, miał na uwadze stopnie winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu, zakładane cele kary, motywację i sposób zachowania oskarżonego, rodzaj i stopień ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa oraz zachowanie się po jego popełnieniu. Zarówno winę oskarżonego jak i stopień społecznej szkodliwości jego zachowania należy określić jako znaczne. Co do oskarżonego nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bądź pomniejszające stopień jego zawinienia, a jako osoba dorosła, mógł on z łatwością przewidzieć następstwa swojego zachowania i popełnił przestępstwo z pełną świadomością możliwych konsekwencji. Na ustalenie znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu wpływ miało znaczne, ponad czterokrotne, przekroczenie dopuszczalnego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu oraz we krwi, co wskazuje na znaczny stan upojenia oskarżonego w czasie gdy prowadził on samochód po ulicach (...) i wpływa na przyjęcie znacznego zagrożenia jakie oskarżony w tym czasie stanowił. Co więcej oskarżony nie od razu poddał się kontroli policyjnej i nie zatrzymał się do niej, a uczynił to dopiero jak funkcjonariusze policji podjęli pościg. Rozmiary grożącej szkody jakie mogły wyniknąć z czynu oskarżonego są również znaczne, zważywszy, że prowadził on samochód na jednej z głównych i najbardziej ruchliwych ulic (...), to jest ulicy (...), gdzie nadto powodem interwencji policjantów było przekroczenie prędkości przez oskarżonego. Obciąża oskarżonego także jego uprzednia karalność. Mając to na uwadze Sąd uznał, że wyłącznie kara pozbawienia wolności w wymiarze orzeczonym w wyroku daje podstawy do założenia, że cele kary zostaną spełnione.

Uprzednią karalność oskarżonego wskazuje, że ewentualne przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do niego nie jest jednoznaczne. W realiach sprawy Sąd uznał, że postawa oskarżonego, który nie kwestionował swojej winy i na rozprawie wykazał skruchę, daje podstawy do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Sąd miał tu na uwadze, że w przypadku oskarżonego jest to jego pierwszy czyn przestępny przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i sprowadzając rzecz do pryncypiów, Sąd uznał, że oskarżony obecnie zasługuje na szansę umożliwienia poprawy. Groźba wykonania relatywnie surowej kary w połączeniu z długim okresem próby daje podstawy by przyjąć, że oskarżony nie będzie w przyszłości naruszał prawa.

Jeżeli chodzi o wymiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych to Sąd miał na względzie znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, na który wpływ miało znaczne upojenie oskarżonego w chwili prowadzenia pojazdu oraz pozostałe okoliczności jego popełnienia wskazujące na znaczne zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu lądowego, wskazane powyżej – w szczególności jazda w centrum miasta i niezatrzymanie się do kontroli. Zgodnie z art. 42 § 2 kk orzeczenie takiego środka w sytuacji oskarżonego jest obligatoryjne, a jego wymiar wynosi o roku do 10 lat (art. 43 § 1 kk). W okolicznościach sprawy nie ma absolutnie żadnych podstaw do wymierzenia oskarżonemu przedmiotowego środka karnego w minimalnym wymiarze, przy takich jak ustalone stopnie winy, społecznej szkodliwości czynu i zagrożenia dla bezpieczeństwa w komunikacji. Dlatego też Sąd orzekł tenże środek w wymiarze 2 lat.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa te koszty w całości określający ich wysokość łącznie na 270 zł, o czym orzeczono w punkcie IV dyspozycji wyroku.